

зодѣлателите, ако станатъ такива чловѣцы законници!

„Такива чловѣцы въ Нероновото*) время изгориха Римъ, рече Цеварціата съ въздышаніе.“

Олинтъ съ вкратъ, кождо мѣ въ дѣхнѣ-баше такива прѣтны сапикасваніа, самъ си хвана да оубѣща въ себе си, каква работа върши и така глѣдаше около себе си и сапикасваше множеството народно, като съ притиснѣвахъ и говориха на оушите си, като глѣдахъ на него. Послѣ хвзри той единъ погладъ на тѣхъ, и като съ себи въ дрѣхата си, рече, величлено да го чѣатъ: „О слѣпы и долопоклонници! земайтрѣсеніето на миналата ноцъ не го ли разбрахте? Горко вамъ! въ кое состояние ще ви найде послѣдніа дѣнь!“

Народа, като го чѣ, да говори така, великій хвана да разѣждава спорѣдъ своа си разѣмъ; но всите съ согласвахъ, чи тоба говореніе негово трѣбѣ да показѣва нѣкол голѣма хѣла. Тѣи глѣдахъ на хрѣстіанина, като на едногo врага на чловѣческіа родъ. Оичките го кичиха со сѣкаквы прѣкорѣ и имена; но има безѣожѣнъ по чисто съ говореше.

Олинтъ, като мина презъ множеството на-

*) Неронъ бѣше Кесарь Римскій.